

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **P. Š.**
zastoupený advokátkou Mgr. Juditou Pelechovou
sídlem Čs. Legií 1364/20 , 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2022, č. j. MSK 6235/2022, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 30. 11. 2021, č. j. SMO/807238/21/DSČ/Šče-BS, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedeným záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. Žalobce v žalobě uvedl, že správní orgány postavily argumentaci přísně na právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí vydaných v přestupkových řízeních vedených vůči žalobci v rozhodném období. U posledního z rozhodnutí však nelze seznat, o jaké konkrétní skutečnosti žalovaný opírá správnost svých závěrů o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 9. 2021. Žalobci nemohlo být zaznamenáno 12 bodů, když rozhodnutí v přestupkové věci řešené Městským úřadem ve Frýdlantu nad Ostravicí nabylo právní moci již v roce 2019.
3. Dále žalobce namítl, že se žalovaný nevypořádal s žalobcovou argumentací o uplynutí doby mezi posledními dvěma přestupky (časový úsek mezi 17. 7. 2020 a 3. 8. 2021). Poukázal žalovaný na to, že v tomto správním řízení je nutno vycházet toliko z pravomocných rozhodnutí a na tato nahlížet jako na správná a zákonná, je podle žalobce přepjatým formalismem. Žalobci nelze přičítat k tíži běh času nečinnosti správního orgánu 1. stupně, který žalobce nemohl ovlivnit.
4. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůraznil konkrétní ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), upravující záznam bodů v registru řidičů.
5. U jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce navrhl svůj účastnický výsledek ke skutkovým okolnostem podkladových rozhodnutí, která předcházela správnímu řízení o záznamu bodů.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce podal námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, správní orgán 1. stupně si připojil příslušná podkladová rozhodnutí, žalobce se vyjádřil k podkladům ve správním spise. Proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgány vycházely z těchto podkladových rozhodnutí: 1) rozhodnutí Městského úřadu Bohumín ze dne 9. 7. 2019 – přestupek spáchan 28. 3. 2019, právní moc 11. 10. 2019 (o žalobcově odvolání rozhodl Krajský úřad Moravskoslezského kraje dne 10. 10. 2019), 2) rozhodnutí Magistrátu města Karviné ze dne 26. 10. 2020 – přestupek spáchan 17. 7. 2020, právní moc 5. 1. 2021 (o žalobcově odvolání rozhodl Krajský úřad Moravskoslezského kraje dne 5. 1. 2021), 3) příkaz Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 15. 9. 2021 – přestupek spáchan 3. 8. 2021, právní moc 30. 9. 2021.
8. Pokud jde o první žalobní námitku, žalovaný co do data právní moci 3. podkladového rozhodnutí vycházel zcela zjevně z obsahu správního spisu, konkrétně přímo z tam založeného příkazu Městského úřadu ve Frýdlantu nad Ostravicí a dokladu o doručení tohoto příkazu žalobci. Žalovaný také srozumitelně vysvětlil žalobci v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 5), že se správní orgán 1. stupně dopustil chyby v psaní, když v odůvodnění rozhodnutí ze dne 30. 11. 2021 uvedl datum nabytí právní moci příkazu 30. 9. 2019. S tímto vypořádáním žalobcovy odvolací námitky soud zcela souhlasí. Správní orgán 1. stupně správně uvedl, že přestupek byl spáchan 3. 8. 2021 a že 3 body byly zaznamenány k 30. 9. 2021, pouze zjevným omylem uvedl v odůvodnění rozhodnutí, že příkaz nabytí právní moci 30. 9. 2019. První žalobní námitka je nedůvodná.

9. Pokud jde o druhou žalobní námitku, je třeba říci, že již rozhodnutí správního orgánu 1. stupně se pečlivě, konkrétně a v souladu s právními předpisy vypořádalo s žalobcovým tvrzením, že mu měly být odečteny body (srov. str. 5-6 rozhodnutí) a soud s tam uvedenými závěry souhlasí. Žalobce v odvolání tvrdil, že se správní orgán 1. stupně nesprávně odvolává na § 123e odst. 3 zákona o silničním provozu a že se nevypořádal s jeho námitkou o uběhnutí času mezi daty spáchání přestupků. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k tomu odkázal na konkrétní část rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, s nímž se ztotožnil. Takový postup je podle judikatury možný (srov. přiměřeně např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007 č. j. 8 Afs 75/2005-130) a soud proto jen dodává, že žalobce se mýlí, pokud vyvozuje závěry o uplynutí času z dat spáchání přestupků, neboť v souladu s § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu se počet bodů zaznamenává ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku. Z žaloby dále není zřejmé, jakou nečinnost správního orgánu má žalobce na mysli, proto soud jen obecně uvádí, že délka doby mezi spácháním přestupku dne 17. 7. 2020 a nabytím právní moci rozhodnutí o něm dne 5. 1. 2021 je ovlivněna dispozitivním úkonem žalobce samotného, totiž podáním odvolání proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně. Ani druhá žalobní námitka není důvodná.
10. Soud nepovažoval za nutné provádět účastnický výslech žalobce, když důvod, který k tomu žalobce uvedl, nijak nekorespondoval s žalobními námitkami.
11. Soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 19. dubna 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu